"Brátt ljóma paukur og strúkarar aftur í norði"

Ein visión í sa
málið liva sít
andliga og m

Innihaldsliga er nýggja yrkingasavnið hjá Hanusi Kamban, Café Europa, spennandi og tankavekjandi. Í formi og arkitekturi originalt og gjøgnumtonkt. Her eru eingir banalitetir, men víðsjón og europeisk mentan

Ummæli

Rolf Guttesen

Hanus Kamban er ein maður, sum hevur lisið, kannað og sæð. Hann hevur ferðast, upplivað og undrast. Hann er ósmæðin og djarvur í sínum málbrúki. Hann hevur óvæntaðar sjónarvinklar og associatiónir, har føroyskt, modernað, klassiskt, popp-beat-rock og Guinness á Dickens Bar verður serverað ómakaleyst. Spurningurin er so, um víðsjón er tað sama sum visión. Neppa. Og tó?

Slært tú á glasið, so hoyrist ein reinur klingandi tóni í langa tíð - hetta er krystal uttan rivur ella bløðrur. Men hvat vil hesin singularitetsins villfalkur siga okkum?

Eksistentialisma og Terra Incognita

Ein partur av andsmentanini í yrkingum Hanus Kambans er leitingin eftir tí eksistentiella. Í yrkingini "Heim" verða hesi tingini søgd púra einfalt við (næstan) vanligum orðum:

heim rópar sálin heim eg
taki bussin og fari út í býarins
terra incognita og fari av
á skeivum stað

Longu her bivar hjartað, tú ert farin skeivur, finnur ikki. Longu her rullar tragedian.

Eisini tað basala og í grundini banala– at fara herfrá – er viðgjørt. Sum í yrkingini "Skríggið", ið at enda hevur hesar reglur:

hvar at fara?
hvar at vera?
hvar at rýma?
brátt at skýma?

koyggjuhurð smellir: veri her
ongar dyr

Kanska bendir heitið á yrkingini á Edvard Munch, men hjá mær kom Salvador Dali ófráboðaður upp úr eskjuni. Surrealisma?

Av tilvild – kanska - er arkitekturin í fyrstu yrkingini í